

Nabij

KWARTAALBLAD VOOR OUDERS OVERLEDEN KIND

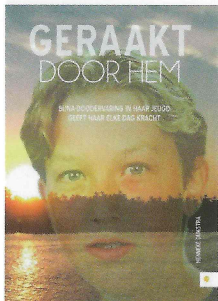
APRIL 2018 | NUMMER 2

WAT IK ANDERS NOOIT HAD GEDAAN

**“Ik vind het een
mooie gedachte
dat je iets positiefs
kunt doen met onze
ervaring, namens
onze kinderen”**

Betonnen plaat

Wat ik anders nooit had gedaan

Op 43-jarige leeftijd bestond mijn leven tot dan toe grotendeels uit het helpen van anderen op allerlei wijze: mijn echtgenoot, onze twee zonen, op het werk, op school en familie en vrienden. Ik was hier blij en gelukkig mee.

Op genoemde leeftijd verloor ik tot ons immense verdriet onze zoon en broer Edwin na een noodlottig verkeersongeluk in België tijdens scouting zomerkamp. Hij is 14 jaar en 11 maanden oud geworden. Ons leven was, is en moest in mijn geval daarna anders worden. Na een dergelijke levensgebeurtenis wordt zoveel losgemaakt, dat op eenzelfde voet doorgaan voor mij niet mogelijk was. Mijn betonnen plaat, waar ik al mijn verdriet voor die tijd in mijn leven onder schoof, was weg en ik begreep niets meer van het leven. Gesprekken met een psycholoog, ouderbijeenkomsten van OOK, gesprekken met naasten en Slachtofferhulp: elke strohalm grepen mijn man en ik aan om maar verder te komen. Wij wilden tenslotte ook door voor onze tweede zoon. Ook wilden wij dat onze zoon Edwin altijd trots zou zijn op ons, zoals wij ook altijd zeer trots en gelukkig zijn geweest met hem. De diagnose van de psycholoog was PTSS. Met medicijnen – waar ik niet blij mee was – en onze gesprekken zou het beter moeten gaan. Het was voor mij niet genoeg. Ik zocht naar verklaringen waarom ik dit allemaal had meegemaakt in mijn leven. Mijn moeder was aan leukemie overleden, toen ik 11 jaar oud was. Op mijn zoektocht kwam ik erachter dat ik op 13-jarige leeftijd tijdens een blindedarm ontsteking een bijna-dood ervaring heb gehad. Na lezing van het boek van Betty Eady 'Geleid door het licht' realiseerde ik mij dit. Ik gaf dit boek aan mijn psycholoog en na zijn gedeeltelijke lezing deed hij dit af als 'Het zal wel'. Voor mij was dit boek een erkenning! Waarom is dit niet bekend bij een BIG geregistreerd klinisch psycholoog?

Studeren

Ik besloot een Havo-deelcertificaat economie te behalen om te kijken of ik nog goed genoeg kon leren op mijn leeftijd. Op jongere leeftijd was mij dit niet gelukt door omstandigheden thuis. Het lukte

wonderwel gemakkelijk en ik besloot daarna psychologie (WO Bachelor) te gaan studeren aan de Open Universiteit om meer duidelijkheid te krijgen. Ook ging ik lezingen bezoeken over bijna-doodervaringen. Op een van deze lezingen ontmoette ik een astrologie-docente bij wie ik later jarenlang les nam. Beide activiteiten gaven mij kracht en moed om mijn leven te leiden en met ons grote verlies om te gaan

Boek 'Geraakt door hem'

Mijn doel was om een boek te schrijven als monument voor onze overleden zoon Edwin. Dit boek 'Geraakt door hem' is uiteindelijk gepresenteerd op 20 december 2015 in de Mariënhof in Amersfoort. Het was mijn bedoeling om het boek gereed te hebben binnen 14 jaar en 11 maanden, Edwins leeftijd. De cirkel zou voor mij rond zijn. Er is een "dubbele zwangerschap" bijgekomen, maar het boek is er. Het boek is besproken in de Rondzendbrief van 10 april 2016, jaargang 36, nummer 2.

Dodehoek-spiegel

Zelf heb ik altijd grote bewondering gehad voor de man, die een zoon verloren had na een verkeersongeval met een vrachtauto. Hij heeft de dodehoek achteruitkijkspiegel voor vrachtauto's ontworpen en hiermee het leven gered van misschien wel tientallen mensen. Dit was voor mij een eye-opener en motivatie om ook iets te doen wat betekenis had voor anderen. Onze maatschappij geniet tenslotte ook van alles wat de generaties voor en tijdens onze leven gemaakt en gedaan hebben.

Wat zou ik kunnen doen? Met mijn boek wil ik graag mensen andere inzichten geven: dit is er ook! Gebeurtenissen zijn er niet zo maar. Ontwikkel en verrijk jezelf! Er komen altijd weer mooie gebeurtenissen op je pad.

Hoe wrang en triest ook, zonder het verlies van onze lieve zoon Edwin, had ik nooit een academische studie gedaan, een boek geschreven en andere mensen geholpen op hun levenspad door middel van gesprekken en lezingen. Ik hoop dit nog heel lang te kunnen blijven doen.

Henneke Dijkstra

www.hennekedijkstra.nl